

Mál nr. 350/2019**M og****V v/ réttaraðstoðartryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna kostnaðar í tengslum við útburðarmál.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 4.10.2019, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 28.10.2019.

Málsatvik.

M leigði tiltekna húseign, A, í sinni eigu. Leigjandi greiddi ekki húsaleigu og sá M sig tilknúna að rifta leigusamningi og krefjast útburðar. Hinn 4. júlí 2019 beindi M beiðni til héraðsdóms um að henni yrði veittur réttur til að bera leigjandann út úr A, sbr. 78. gr., sbr. 72. gr. laga nr. 98/1989 um aðför. Með vísan til síðari málsliðar 1. mgr. 82 gr. laga nr. 98/1989, sbr. 31. gr. laga 78/2015 um breytingu á þeim, tók aðstoðarmaður héraðsdómara ákvörðun 4. júlí s.á. um að M væri heimilt að fá leigjandann borinn úr A með beinni aðfarargerð auk þess sem leigjandinn var dæmdur til að greiða M 100.000 krónur í málskostnað.

M hefur í gildi húseigandatryggingu hjá V vegna A. Einn liður húseigandatryggingarinnar er sérstök réttaraðstoðartrygging og hefur M krafist greiðslu úr þeirri váttryggingu vegna kostnaðar við rekstur útburðarmálsins fyrir dómi. V kveður kostnað vegna dómsmáls sem leitt er til lykta með ákvörðun dómara falla utan gildissviðs váttryggingarinnar og hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í 1. mgr. 82. gr. laga nr. 98/1989 um aðför með síðari breytingum segir að ef gerðarþoli sækir ekki þing, þegar aðfararbeiðni er tekin fyrir, eða þingsókn hans fellur síðar niður, kveður héraðsdómari upp úrskurð um hvort og að hverju leyti gerðin nái fram að ganga samkvæmt framkomnum gögnum. Á sama hátt má dómari ljúka máli með ákvörðun ef aðfararbeiðni er að öllu leyti tekin til greina. Í útburðarmáli því sem M höfðaði á hendur leigjandanum að A var aðfararbeiðni M tekin til greina að öllu leyti og af þeim sökum lauk málinu með ákvörðun dómara samkvæmt síðari málslið lagagreinarinnar.

Í váttryggingarskilmálum V fyrir húseigandatryggingu er svofellt ákvæði um gildissvið réttaraðstoðartryggingarinnar: „Váttryggingin tekur til ágreinings, sem snertir váttryggðan sem eiganda hinnar váttryggðu húseignar, og kemur til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi og er til lykta leiddur með dómi, úrskurði eða dómsátt, gerðri skv. 109. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.“

Samkvæmt þessu er gildissvið réttaraðstoðartryggingarinnar takmarkað á þann veg að það tekur einungis til ágreinings sem leiddur er til lykta með dómi, úrskurði eða dómsátt. Mál sem leidd eru til lykta fyrir dómi með ákvörðun dómara fellur því utan gildissviðs váttryggingarinnar. Af þessu leiðir að kostnaður M vegna málsmeðferðar útburðarmálsins fyrir héraðsdómi fæst ekki bættur úr réttaraðstoðartryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingarlið húseigandatryggingar hjá V.

Reykjavík, 26. nóvember 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmn.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.